

af de forskellige Fordele, Forliget har skaffet netop dem. Det Parti, hvortil jeg hører, gif i Bresten paa en Tid, da dog overordentlig mange Politikere her i Landet, ogsaa af de Retninger, som nu danne Flertallet her i Salen, følte sig overbeviste om, at den daværende Tilstand kunde og maatte ikke være, og at man maatte ud deraf. Paa dette Tidspunkt var det, som sagt, os, der gif i Bresten, det var os, der tog den Risiko paa os at gøre en Ende paa de da bestaaende Tilstande og søge at skabe ny Tilstande. Vi vidste meget vel, at der var forbundet Risiko dermed, og vi gjorde det med Bevidstheden om, at det var os, der vilde komme til at bære de forskellige Ubehageligheder, som en saadan Handling selvfølgelig altid fører med sig. De Herrer have haft en adskillig lettere og behageligere Situation. De have først kunnet lægge os for Had, fordi vi havde skabt Forliget, og derefter have de kunnet plukke Forligets Frugter. De ere nu i Færd med at udnytte den for dem meget gunstige Situation paa bedste Maade, og jeg bebrejder i og for sig heller ikke de ærede Medlemmer dette. Det er deres politiske Pligt saa godt som muligt at udnytte de Fordele, der fra anden Side er skabt for dem, og arbejde paa det Grundlag, der fra anden Side er lagt. De ærede Medlemmer have, for at jeg skal gentage det, et fuldstændig andet Grundlag at arbejde paa i enhver Henseende. De have faaet Medraadighed over Finansloven, og de ere saaledes i Stand til at lægge en nogenlunde fast finansiel Plan for deres Reformarbejde. De ærede Medlemmer ere komne ud over hele den for ethvert gennemgribende og kraftigt Reformarbejde absolut uøseliggende Uvirkelighedstilstand, hvori man befandt sig under de gamle Forhold. De ærede Medlemmer have draget de midlertidige Finanslove frem, ja, her maa jeg særlig undre mig over, at det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) drager dem frem som noget, der efter hans Mening er det rette Grundlag at bygge paa, og det Grundlag særlig, som han og hans Parti ville bygge paa, thi hvad de midlertidige Finanslove angaar, saa var det netop dem, der forsvandt, den Gang vi trådte ind i Provisorieperioden 1885, og dem, der med Samtykke fra alle Lovgivningsmagtens Faktorer trådte ind igen i vor politiske Praksis ved Forliget. Men netop naar det ærede Medlem lagde en saadan Hovedvægt paa de midlertidige Finanslove, som han gjorde, skulde man ikke tro, at han i næste Aandedræt saa stærkt kunde imøde det politiske Forlig, hvorved disse midlertidige Finanslove atter bleve aner-

kendt Praksis her i Landet. Jeg under det ærede Medlem det godt, men der er dog Grænser for, hvad jeg kan unde ogsaa ham, og det forekommer mig, at det bliver dog noget for lystigt, hvis det ærede Medlem og hans Meningsfæller baade skulde have Lov til at udnytte Forliget, saaledes som de ere i Færd med at gøre, bygge paa det under deres politiske Arbejde og, saaledes som vi hørte det ærede Medlem gøre endnu i Gaar, anraabe Regeringen eller henvende sig til Regeringen med Anmodning om ogsaa over for det Flertal at optræde som den villige Mægler mellem dette og det andet Ting — altsaa paa ethvert Punkt tillegne sig Forligets Resultater, medens man samtidig i samme Aandedræt skal høve ham sige: Dette Forlig er ingen Ting. Jeg ventte ganske vist nok, at det ærede Medlem ved kommende Besjledigheder ligesom ved denne vil rulle lidt i den Gren, han sidder paa, men have i den tager han sig nok vel i Agt for. Vel er det ærede Medlem en mægtig Mand, men han maa dog erindre, at der er Grænser for hans Magt som for andres. Paa en Gang baade blæse og have Mel i Munden kan det ærede Medlem ligesaa lidt som andre stakfels dødelige.

D. Scavenius: Jeg skal ikke opholde det høje Tings Tid ret længe paa dette Stadium af Forhandlingerne. Jeg ønsker kun at gøre nogle ganske korte Bemærkninger om en Sag, som ikke har stor finansiel Omfang, men som har meget væsentlig Betydning for de paaagældende Beboere, og det er en Forbedring og Udvidelse af Havnen paa den lille Ø Omø. Jeg ved, at der er indsendt et Andragende til den højtærede Trafikminister om et Tilskud fra Statens Side hertil. Naar dette Andragende er indsendt til den højtærede Trafikminister, er Grunden den, at Havnen har Betydning for Forbindelsen mellem denne lille Ø og Fastslandet. Forholdet er det, at der findes en privat Dampskibsline mellem den nærliggende Ø Aggersø og Skelstor, og som faar Statssubvention for at besørge Posten. Nu er det imidlertid saaledes, at Havnen stadig jander til og bliver ringere og ringere, saaledes at Dampskibe kun kunne anløbe den under meget gunstige Besjforhold. Dette vilde jo i og for sig være Grund nok til, at man kunde vente efter tidligere Praksis i hvert Fald et mindre Tilskud fra Statens Side til Forbedring af Havnen, da der ikke kan være Tale om, at denne lille Ø's Beboere — omtrent et Par Hundrede Mennesker, som tilmed omtrent allefammeti ere ubemidlede — skulde kunne afholde alle disse Udgifter